

Arrest

nr. 125 466 van 11 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 3 september 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 12 juli 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUHADI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 1 februari 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De beslissing van de gemachtigde van

de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onontvankelijk verklaard, luidt als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.02.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

*B.(...), B.(...) (0) 77.02.22 443-43
geboren te (...) op (...)
+
M.(...) B.(...), A.(...) (R.R. 080110449674)
geboren te (...) op (...)
+ 2 zonen:
B.(...), V.(...) (R.R. 005050446569)
geboren te (...) op (...)
B.(...), E.(...) (R.R. 009122825976)
geboren te (...) op (...)
nationaliteit: Kosovo
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 3ter § 3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS: 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maken betrokkenen in hun aanvraag 9ter d.d. 01/02/2011 een medisch getuigschrift over gedateerd op 01/02/2010. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter § 1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 01/02/2011, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter § 3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RVV dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).”.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van artikel 9ter - § 3, 3° van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers zetten ter adstruering van hun eerste middel onder meer het volgende uiteen:

“(…)

DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 1 februari 2011, onontvankelijk is om reden dat verzoekster bij haar aanvraag dd. 1 februari 2011 geen

gebruik zou hebben gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist zou zijn door artikel 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij K.B. van 24/01/2011, in voege getreden op 29 januari 2011.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 1 februari 2012 twee medische verslagen (dd. 01/12/2010 en dd. 06/01/2011 van dokter Van Deun J.) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat het eerst genoemde medische verslag wel degelijk correspondeert met het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij K.B. van 24/01/2011

(...)

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoeksters dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat de voorgelegde medische verslagen niet het standaard medisch getuigschrift zouden zijn zoals vereist door art. 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 1 februari 2011, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

(...)

Ten tweede schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In de 'Bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen - Bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' wordt omschreven waaraan het standaard medisch getuigschrift dient te voldoen.

De voormelde 'Bijlage' bepaalt dienaangaande het volgende :

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN
Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken
MEDISCH GETUIGSCHRIFT
bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties
bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

(...)

Uit een vergelijking tussen het standaard medisch getuigschrift van er J. Van Deun dd. 1 december 2010 dat door verzoekster bij haar aanvraag dd. 1 februari 2011 was voorgelegd, met het standaard medisch getuigschrift zoals voorgeschreven in de voormelde 'Bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011', kan worden vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift van verzoekster inhoudelijk geen enkel verschil vertoont met het standaard medisch getuigschrift zoals voorzien in voormelde bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

Het enige verschil dat er waarneembaar is tussen de beide standaard medische getuigschriften zit in de lay-out en met name in de hoofding.

Daar waar het opschrift van het standaard medisch getuigschrift volgens de Bijlage bij het KB van 24 januari 2011 'als volgt uitziet :

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN
Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

*bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties
bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*

ziet het opschrift van het door verzoekster voorgelegd medisch getuigschrift er als volgt uit:

MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)

Voor al het overige verschillen de beide medische getuigschriften INHOUDELIJK totaal niet van elkaar.

Aan de hand van het medisch verslag van dokter Van Deun J. dd. 1 december 2010 dat door verzoekster was voorgelegd kon afdoende worden afgeleid welke de medische aandoeningen zijn waaraan verzoekster lijdt alsook de graad en ernst ervan

Het geeft blijk van overdreven formalisme van de verwerende partij en het is dan ook kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het medisch getuigschrift ingediend door verzoekster de woorden :

"MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de gemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)"

staan omschreven in plaats van de woorden :

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

*bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties
bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken"*

Het medisch getuigschrift dd. 1 december 2010 was wel degelijk opgesteld conform de inhoudelijke en formele vereisten voorzien in de bijlage van het K.B. van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de finaliteit van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet.

Uit het door verzoekster voorgelegd medisch verslag bleek dat een ontvankelijk verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Verweerder schendt duidelijk de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

(...)"

3.2. In haar verweernota betoogt de verwerende partij hiertegen wat volgt:

"(...)

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 12 juli 2012 waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. De aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 12 juli 2012 omdat het standaard medisch getuigschrift dat bij de aanvraag was gevoegd, niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, 4de lid van de vreemdelingenwet.

Verwerende partij stelt eerst en vooral vast dat verzoekster met ontkent dat zij geen gebruik heeft gemaakt van het standaard medisch getuigschrift, ten tijde van de aanvraag. Zij stelt evenwel dat het attest of de attesten die zij aanleverde samen met de aanvraag, sterke gelijkenissen vertonen met het standaard medisch getuigschrift, en dus op zich voldoende zouden moeten zijn om te kunnen vaststellen wat nu de ziekte van verzoekster is en de graad van ernst van haar medische aandoening.

Verzoekster bevestigt expliciet dat zij geen gebruik heeft gemaakt van het door de wet voorziene standaard medisch getuigschrift, en dat zij zich bediend heeft van een ander attest dat naar inhoud en vorm weliswaar gelijkenissen vertoont met het standaard medisch getuigschrift.

De beslissing is op dit punt dan ook correct gemotiveerd. Verzoekster kan moeilijk volhouden dat de beslissing onzorgvuldig is omdat geen rekening wordt gehouden met de voorgelegde medische attesten, nu zij zelf erkent geen gebruik te hebben gemaakt van het standaard medische attest.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat daar waar de wetgever de meest uiteenlopende mogelijkheden biedt aan de illegaal verblijvende vreemdeling om zijn verblijf te regulariseren, de noodzaak bestaat om een regelgeving uit te vaardigen die het bestuur toelaat op een snelle en adequate manier te beslissen.

De regelgeving in verband met verblijfsrecht geput uit medische aandoening werd verduidelijkt en verscherpt door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 januari 2011 en van kracht sinds 29 januari 2011.

Uit de memorie van toelichting kan het volgende worden geciteerd:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen aan de informele pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijk gekaderd. Zo zal een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg met de Ministerraad."

Door artikel 4 het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 vervangen. De wetgever legt de verplichting op het standaardgetuigschrift te voegen dat is opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt gevoegd. De wetgever voorziet geen andere mogelijkheid, zoals blijkt uit het woordgebruik 'moet':

" Art. 4. Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt

« Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3/ 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Het argument dat het gepubliceerde en bij wet opgelegde medisch attest gelijkenis vertoont met het door verzoekster aangewende getuigschrift, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet het bij wet opgelegde attest is. Bovendien voorziet de wetgever in de exclusieve bevoegdheid van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend om medische redenen, onontvankelijk te verklaren.

Artikel 9 § 3,3° van de wet van 15 december 1980 voormeld luidt immers als volgt:

" § 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
2° Indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2. derde lid niet bevat;
3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 1, vierde lid luidt als volgt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

Ten overvloede illustreert de verwerende partij hieronder het bij wet opgelegde getuigschrift.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties

bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

Aan de arts : Gelieve dit attest te overhandigen aan betrokkene zelf. Hij/zij zal het medisch attest vervolgens zelf aan de desbetreffende Dienst bezorgen.

NAAM EN VOORNAAM van de patiënt :

GEBOORTEDATUM :

NATIONALITEIT :

GESLACHT :

A/ Medische voorgeschiedenis :

B/ DIAGNOSE : gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B :

Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal Interventie/Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)

Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ?

E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B :

F/ Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest :

Datum :

NAAM, handtekening en stempel van de arts : RIZIV - nummer :

AANDACHT - Belangrijke opmerkingen

De Dienst Vreemdelingenzaken moet de betrokken arts kunnen identificeren. Het is bijgevolg in het belang van de patiënt dat de naam en RIZIV - nummer van de arts duidelijk leesbaar zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft het recht de gezondheidstoestand van de patiënt te laten verifiëren door een arts aangesteld door de administratie (artikel 9ter) (2) I

Met instemming van de patiënt kan een meer gedetailleerd medisch verslag het huidig medisch attest vergezellen (Wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt).

(1) Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

(2) Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Gezien om gevoegd te worden bij ons besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. ALBERT

Van Koningswege :

De Minister belast met het Migratie- en asielbeleid, Mevr. J. MILQUET

De Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, M. WATHELET

Daar de gemachtigde de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te onderzoeken vooraleer het medisch getuigschrift over te maken aan de raadgevende arts, dient het medisch getuigschrift bestemd te zijn voor de gemachtigde. Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift. (zie supra: " bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties" en niet "voor de raadgevende arts van...")

Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm. Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of:

- de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. (KB 24 januari 2011)
- Dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

Evenmin kan verzoekster hard maken dat zij ondanks de wettelijke bepalingen, van kracht sedert 29 januari 2011, over een overgangperiode moet beschikken, zodanig dat zij op 1 februari 2011 nog nuttig gebruik kunnen maken van een gelijkend getuigschrift dat niet het standaard medisch getuigschrift is.

De wetgever heeft geen overgangperiode ingebouwd en verzoekers maken niet aannemelijk als zou het bestuur de wettelijke voorschriften niet moeten naleven. De wetgever legt immers een duidelijke niet te omzeilen verplichting op, waaromtrent geen beoordelingsmarge bestaat, op risico het gelijkheidsbeginsel te schenden, moest het door verzoekster voorgelegde getuigschrift toch worden aanvaard.

"Uit die bepaling (artikel 9ter, § 1 en § 3 eigen invoeging) volgt dat een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend bij toepassing van artikel 9ter van de voornoemde wet van 15 december 1980, een dubbel onderzoek noopt, te weten enerzijds, de ontvankelijkheid van de aanvraag, met betrekking tot de voor te leggen documenten om een geldige aanvraag in te dienen, anderzijds, de grond van de verblijfsaanvraag, met name de elementen zoals die blijken uit de geneeskundige getuigschriften ter ondersteuning van de aanvraag. Bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de aanvragers de verplichting hebben een geneeskundig type getuigschrift voor te leggen zoals voorzien in de voormelde wet van 15 december 1980 en in overeenstemming met het model als bijlage bij het Koninklijk besluit van 24 januari 2011.

In casu bevestigen verzoekers in hun verzoekschrift geneeskundige getuigschriften te hebben gevoegd van 14 december 2010, 24 maart 2011 en 9 juni 2011, die niet overeenstemmen met het model van het geneeskundig type getuigschrift. Bijgevolg kon de verwerende partij terecht de aanvraag van verzoekers onontvankelijk verklaren, zonder verder onderzoek van de aanvraag zoals van de inhoud van de geneeskundige getuigschriften. "

(vrije vertaling uit het arrest CCE nummer 70. 753 van 28 november 2011, rol 79.345/III)

Dat er niets gezegd wordt over de medische attesten die pas later aan het dossier werden toegevoegd, vormt geen schending van de motiveringsplicht. De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde geldt immers op het moment van de aanvraag. De aanvraag kan in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk worden verklaard indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Verzoekster maakt niet duidelijk waarom zij niet aan deze wettelijke verplichting zou moeten voldoen.

"Uit artikel 9 ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde 'documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde' wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag; dat de overweging in het bestreden arrest dat artikel 9ter, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet 'het algemeen principe niet uit(sluit) dat het bestuur op het ogenblik dat zij een beslissing treft dient rekening te houden met alle elementen waarover ze op dat moment beschikt', geen afbreuk kan doen aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter en zijn uitvoeringsbepalingen"

(R.v.St.,nr. 214.351 van 30 juni 2011)

Verzoekster voerde ten slotte aan dat de beslissing onzorgvuldig zou zijn omdat de redelijke termijn overschreden werd.

Van een schending van de redelijke termijn kan dan ook geen sprake zijn. Bovendien, en zo mocht het onderzoek en de behandeling van verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf niet binnen een

redelijke termijn zijn geschied, quod certe non, dan zou dit nog niet de nietigverklaring van de in casu bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

Het feit dat er niet binnen een redelijke termijn uitspraak wordt gedaan over een aanvraag om machtiging tot verblijf kan namelijk niet tot gevolg hebben dat dit verzoek dan maar moet worden ingewilligd.

Inderdaad voorziet geen enkele verdrag- of wetsbepaling, dat de aanvraag om machtiging tot een verblijf om medische redenen automatisch wordt erkend indien geen uitspraak is gedaan binnen een redelijke termijn.

Te meer nu, indien de behandeling van verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf al onredelijk lang zou hebben geduurd, quod non, het de verwerende partij niet duidelijk is welke schade de verzoekende partij zou hebben geleden daar zij al die tijd op Belgisch grondgebied is gebleven en de behandelingen heeft gekregen die zij zegt nodig te hebben.

Het eerste middel is niet ernstig.”

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling, zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“ § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

3.4. De verwerende partij houdt voor dat bij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden geen standaard medisch getuigschrift gevoegd werd dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

Het medisch attest dat verzoekers bij hun aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegden, is, behoudens de hoofding, volledig gelijk aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest omvat alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten

om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Met betrekking tot het verschilpunt tussen de hoofding van het door verzoekers neergelegde medisch attest en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift moet worden benadrukt dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift de vermelding "Federale overheidsdienst binnenlandse zaken" en "Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken" werd weggelaten, gesteld wordt dat het gaat om een "medisch attest" in plaats van een "medisch getuigschrift" en tussen de woorden "Bestemd voor" en de woorden "de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken", de woorden "de adviserende arts van" werden gevoegd op zich niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het gegeven dat een modelformulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld slechts verschilt in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat.

3.5. Ook de Raad van State oordeelde in dit verband (RvS., nr. 220.939, 10 oktober 2012):

"(...)

Er bestaat geen betwisting over, hetgeen ook in het bestreden arrest wordt vastgesteld, dat het door de verweerder ingediend medisch attest inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch getuigschrift, met uitzondering van de hoofding. Uit het bestreden arrest blijkt ook dat alle in het attest vermelde rubrieken identiek zijn aan het model, met vermelding van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De aanvraag om machtiging tot verblijf van de verweerder, met in bijlage het medisch attest, werd met een ter post aangetekend schrijven naar de "Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties" gestuurd. Er heeft nooit enige betwisting bestaan wat het voorwerp van de aanvraag was en bij wie ze moest terechtkomen, samen met het medisch attest.

In het bestreden arrest kon derhalve op wettige wijze worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot de bewering van de huidige verzoekende partij, het medisch attest, samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf, volledig beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In het bestreden arrest kon dan ook op wettige wijze worden besloten dat de huidige verzoekende partij door enkel op grond van het kleine verschil in de hoofding van het medisch attest "te oordelen dat het in casu voorgelegde medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift is zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en door louter op deze basis het verzoek onontvankelijk te verklaren zonder na te gaan of de gegevens die in het voorgelegde medisch attest verstrekt worden inhoudelijk overeenstemmen met de gegevens die dienen vermeld te zijn in het standaard medisch getuigschrift, (...) volledig voorbij(gaat) aan de bedoeling van de wetgever die erin bestaat de verwerende partij te voorzien van de noodzakelijke inlichtingen teneinde tot een beoordeling te kunnen komen van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet". Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 82/2012 van 28 juni 2012 de vereiste van een standaard medisch getuigschrift voor aanvragen op grond van artikel 9ter van die wet als dusdanig heeft aanvaard. (...)"

3.6. Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een onzorgvuldige beoordeling van het door verzoekers bijgebrachte medische getuigschrift in het licht van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Een schending van deze wetsbepaling en van het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook aangetoond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 12 juli 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF